

bpost

PB-PP | B-35036
BELGIE(N) - BELGIQUE

Afgiftekantoor 9450 Haaltert

Daens vandaag

Priester Daensfonds vzw

P.08

Priester Daenscollege
Eerste uitreiking Priester Daensprijs voor scholieren

Opinieblad voor een warme samenleving

Tijdschrift van het Priester Daensfonds ■ 46ste jaargang nr. 3 - 2022 ■ Driemaandelijks tijdschrift
Toelatingsnummer 3775 ■ Erkenningsnummer P4A8022 ■ Afgiftekantoor: 9450 Haaltert
Verantwoordelijke uitgever: Vicky De Wolf, Middelkouter 68, 9450 Haaltert

Colofon

Socioculturele vereniging

PRIESTER DAENSFONDS vzw

Maatschappelijke zetel:

Stadhuis, Grote Markt 3, Aalst (géén correspondentie-adres)

Correspondentie-adres:

Middelkouter 68, 9450 Haaltert

E-post:

info@daens.org

Website:

www.daens.org

Raad van Bestuur en Algemene Vergadering:

Stephan Beeckman, Martine Bode, Wouter De Bruyne (ondervoorzitter), Lieve De Geyter (secretaris/verslaggever), Joris De Kegel (penningmeester/ledenbeheer), Carolien De Neef, Johan De Nijs, Willy De Turck (erevoorzitter), Vicky De Wolf (voorzitter), Erik D'Hondt, Luc Geeroms, Jef Keymeulen, Rob Librecht, Wilfried Lissens, Eric Meersseman, Roel Temmerman, Hugo Van de Voorde (communicatie), Karel Van den Bossche, Luc Van der Helst, Johan Velghe (medevoorzitter).

Lidmaatschap & jaarlijkse bijdrage

rekeningnummer:

IBAN **BE40 7370 2745 3063** - BIC **KREDBEBB**

jaarlijkse bijdrage:

15 euro (7,50 euro scholieren en studenten);

25 euro ereleden en openbare besturen;

50 euro beschermende leden.

Verantwoordelijke uitgever:

Vicky De Wolf,

Middelkouter 68, 9450 Haaltert

053/83 31 95, e-post: vicky.dewolf@hotmail.com

Redactie:

Wouter De Bruyne, Luc Van Der Helst, Vicky De Wolf, Paulette Looze, Nera Redant, Ludo Abicht, Jean-Paul Van Der Poorten, Monique Renneboog, William Minnaert, Antoine Callebaut en Joris De Kegel schreven de bijdragen in dit nummer.

Illustraties & foto's:

Archief Priester Daensfonds bracht de illustraties & foto's aan.

Opmaak:

Gerlinja deed de lay-out.

Privacyregelgeving:

Comform aan de privacyregelgeving worden de persoonsgegevens verbonden aan het lidmaatschap uitsluitend aangewend voor de toezending van de periodiek 'Daens Vandaag', uitnodigingen voor activiteiten en nieuwe publicaties van het Priester Daensfonds vzw. Deelname aan activiteiten houden de toestemming tot publicatie in van actie- en groepsfoto's van deze activiteiten. U kunt te kennen geven niet op gepubliceerde foto's voor te komen.

Beter dan twitter- en facebookberichtjes: lid/abonnee worden

U hebt het derde nummer van Daens Vandaag, jaargang 46, in handen, of u leest het op uw laptopscherm. De vernieuwing van het lidmaatschap/abonnement uit het oog verloren? Geen erg, pc-banking brengt snel de oplossing nabij. Schrijf meteen 15,00 euro (scholieren en studenten betalen 7,50 euro) over op rekeningnummer **BE40 7370 2745 3063** van het Priester Daensfonds vzw, Aalst. Nog geen abonnee? Schrijf het passende bedrag over op rekeningnummer **BE40 7370 2745 3063** van het Priester Daensfonds vzw, Aalst.

Uiteraard is een hoger bedrag overschrijven een te overwegen optie. Waarvoor dank.

Daens vandaag

Beste lezer,

Ik ben een gelukkige voorzitter.

Nu het coronavirus min of meer bedwongen lijkt, hebben we dankzij mooie samenwerkingen met Erfgoedcel Denderland, een rijk gevuld jaar achter de rug.

De erfgoedborden over priester Daens werden geplaatst in de Denderstreek en onthuld in Denderhoutem, Ninove en Heldergem. In Haaltert wordt tijdens de cultuurmarkt op zondag 17 september het Daensbord aan het Warandegebouw onthuld.

Er is een Daenskrant zowel op papier als digitaal gratis beschikbaar via erfgoedcel@aalst.be.

Een podcast, een educatief pakket voor scholen en de 'Roelandersfietsroute' vormen het totaalpakket van het project 'Daens in Denderland', een samenwerking tussen Erfgoedcel Denderland en het Priester Daensfonds.

Dankzij onze jaarlijkse financiële steun aan het Priester Daenscollege, is er eind juni voor de eerste maal een prijs uitgereikt. Onder het thema van dit schooljaar 'Zorgen voor een ander', werd de prijs ondermeer gegeven aan de leerlingen van één klas ABO'ers van BUSO Don Bosco. Het zijn tien kwetsbare leerlingen die op jonge leeftijd al mantelzorger zijn in het gezin. Zij hebben het vaak moeilijk om school en thuissituatie te combineren. Hierover leest u meer in dit tijdschrift.

De nalatenschap van het Priester Daensfonds is verzekerd.

Ons jaarlijks Poëtisch-Muzikaal Moment was ook alweer een schot in de roos. Ditmaal werden de verschillende optredens op één plaats geconcentreerd.

De afwisseling van uiteenlopende muziekgenres en poëzie werd door de vele aanwezigen sterk geapprecieerd. U leest verderop een uitgebreid verslag.

Anderzijds ben ik ook een verontruste voorzitter.

Hoe ziet de toekomst er uit voor het Priester Daensfonds? Wie zal dit werk verder zetten? Is het Priester Daensfonds gedoemd om te verdwijnen?

De leden van de RvB en AV worden een dagje ouder en al geruime tijd zijn we op zoek naar verjonging, vernieuwing en meer vrouwen.

Helaas, met beperkte respons op de verschillende oproepen.

Zijn jonge mensen niet meer (sociaal) geëngageerd? Vinden ze Priester Daens oubollig? Is de strijd van Daens dan gestreden? Hoe kunnen we het werk van Daens blijven herdenken en hoe het gedachtegoed van het Daensisme hertalen naar vandaag en morgen?

Vicky De Wolf - voorzitter

GEMIJMER VAN EEN ALERTE DAENSIST.

Een van de grootste denkers van onze tijd Noam Chomsky, zegt: “ In de strijd tussen Oekraïne en Rusland is er maar één oplossing: met elkaar aan tafel gaan zitten en praten. Maar de eigengereide Poetin luistert niet en kijkt met een soort misprijzen op zijn gesprekspartners neer. Terwijl president Biden voortdurend heeft af te rekenen met een senaat die vanuit bepaalde belangengroepen (de wapenlobby o.m.) alles blokkeert.

We zijn in een wereld beland met een opeenstapeling van problemen. Ik denk aan de kloof tussen arm en rijk, de duizend vragen rond het onderwijs, de opwarming van de aarde, de polarisatie tussen links en rechts waarbij de traditionele partijen naar adem snakken en proberen zichzelf heruit te vinden, de onverdraagzaamheid, het gebrek aan mildheid en mededogen, de machtswellust met als gevolg grensoverschrijdend gedrag, sport die de naam sportief niet meer verdient, het falen van het huwelijk tussen ecologie en economie en de schreeuw van de culturele sector om ademruimte.

Geen menswaardige wereld zonder welzijn, en geen welzijn zonder welvaart. Bertolt Brecht heeft het ooit treffend verwoord. En zijn woorden liggen in het verlengde van de boodschap van Daens.

Vragen van een lezende arbeider

Wie bouwde het zevenpoortige Thebe?
In de boeken staan de namen van koningen.
Hebben de koningen de rotsblokken aangesleept?
En het meermaals verwoeste Babylon.
Wie heeft het zoveel keren opgebouwd?
In welke huizen van het goudglanzige Lima woonden de bouwvakkers?
Waarheen gingen op de avond toen de Chinese muur af was de metselaars?
Het grote Rome staat vol triomfbogen.
Wie richtte ze op?
Over wie triomfeerden de Caesars?
Had het veelbezongen Byzantium alleen paleizen voor zijn inwoners?
Zelfs in het legendarische Atlantis schreeuwden in de nacht toen de zee het opslokte de verzuipenden om hun slaven.

De jonge Alexander veroverde Indië.
Alleen hij?
Caesar versloeg de Galliërs.
Had hij niet op zijn minst een kok mee?
Philips van Spanje weende toen zijn vloot was vergaan.
Weende anders niemand?
Frederik de Tweede zegevierde in de Zevenjarige oorlog.
Wie zegevierde buiten hem?

Elke bladzijde een zege.
Wie kookte het zegemaal?
Om de tien jaar een groot man.
Wie betaalde de kosten?
Zoveel verhalen. Zoveel vragen.

Welvaart krijg je niet als die beperkt blijft tot de happy few voor wie zonder ethisch besef alles neerkomt op bezit. Want als ik een voetballer het woord uitdaging hoor gebruiken, als ik bepaalde projectontwikkelaars hun plannen zie ontvouwen, als ik in de media bij de aankoop van een of andere mediareus cijfers als miljarden euro hoor vallen, als bepaalde banken of industrietakken bij winst alleen aan zichzelf of hun aandeelhouders denken, maar niet aan hen die daar met hun handen voor zorgen, als ik zie hoeveel mensen van dag tot dag naar de voedselbank trekken, kunnen we het best naar Daens kijken of hem van zijn sokkel halen. En in alle openheid: hoeveel minuten overleg heeft men nodig om de rijken te laten bijdragen voor een menswaardig bestaan van de armen?

Was het vroeger dan beter? Niet qua welvaart, want we hebben het nu ondanks onze pessimistische vooruitzichten beter. Maar ook daar rijst er scepsis als ik lees dat kinderen met een lege brooddoos naar school komen en als ik zie hoe in Somalië miljoenen baby's met de hongerdood worden bedreigd.

Hoor ik de oudere generatie bezig, dan voelen zij zich overdonderd door de sociale media en het enorme gebruik of misbruik van allerlei elektronische snuffjes, maar tegelijkertijd vinden zij het sociale weefsel uitgerafeld. Radio en televisie kunnen we, bepaalde programma's uitgezonderd, onderbrengen onder het woord show, stuk voor stuk gebracht door de familie "ons kent ons" en bij voorkeur met BV's die zichzelf en mekaar bijzonder interessant vinden en over alle wereldproblemen hun zegje hebben.

Wouter De Bruyne

Maar vroeger waren de mensen meer dan een naam, waardering en respect leefden nog, er was meer nestwarmte, er bestond nog zo iets als loketten en we moesten geen uur wachten voor er iemand aan de telefoon kwam om een probleem op te lossen, we kenden onze burens, de kinderen waren creatiever en tevreden met niets, voetbalgeweld was ondenkbaar en de rituelen, profaan of religieus, waren heilig. De opvoeding was soms te streng en vragen of twijfel bestonden niet, want er was maar één weg, die van het gezag. Nu is het een zoektocht geworden, God blijft op de achtergrond, de kerken lopen leeg, het is moeilijk in de chaos een houvast te vinden en vaak zoekt men een schijnoplossing in een schijnwereld waarin het "hebben" primeert op het "zijn".

En waarom haken zoveel geestdriftige leerkrachten af? Omdat de eindtermen (welke?) eerder een rem dan een stimulans zijn en omdat ze bedolven worden onder vaak overbodige regeltjes en daardoor geen kans meer krijgen voor creativiteit. Een voorbeeld: je kan toch niet bij de lectuur van de tragiek van "Orpheus en Eurydice" buiten de opera van Monteverdi en die van Gluck?

GEMIJMER VAN EEN ALERTE DAENSIST ^{VERVOLG}

En als je het zoals nu over oorlog heb kan je niet voorbij aan Picasso's Guernica.

En wil je het contrast van macht en angst verbeelden, plaats dan het staatsieportret van paus Innocentius X door Velazquez tegenover het verkrampde beeld van dezelfde paus door Francis Bacon.

Ik heb nog twee belangrijke kanttekeningen. Waarom werd er bij het bezoek van koning Filip aan Kongo met geen woord gerept over de verdiensten van missionarissen en leken die belangeloos hebben gezorgd voor de bouw van scholen, hospitalen, inenting tegen lepra en andere ziektes? Taboe?

En twee: zullen we dan allemaal sceptisch en defaitistisch worden?

Neen, want er zijn nog tal van goedwillenden en nooit was de solidariteit zo groot. De technologie gaat met reuzensprongen vooruit, maar laten we alert genoeg zijn en blijven om geen robots te worden. Want het gaat die richting uit: we hebben tien codenummers, 2.113 volgers op Instagram of Facebook, praten met vrienden alleen via snuffjes, zitten in het restaurant met zijn vieren elk in zijn cocon naast mekaar te praten en noemen dat sociale media.

**Blij om
jouw bank te
mogen zijn**

Argenta Derieuw

Leopoldlaan 170/2 - Aalst

14 JUNI 2022

KRANSNEERLEGGING AAN HET DAENSMONUMENT HERDENKING OVERLIJDENS DAG PRIESTER DAENS 115 JAAR GELEDEN

Tijdens een korte plechtigheid werden door Lieve De Geyter 'Priester Daensfonds' en Paulette Looze 'Priester Daenscollege' bloemen neergelegd. Nera Redant zorgde voor een poëtisch moment.

*Je begrafenis honderdvijftien jaar geleden
geen muziek vlaggen kransen
knielend biddend d' eenvoudige mensen
wenend stil verlaten.
Och strijdende verzoenende priester Daens
niet getreurd
weet
zoals de Dender aan je voeten
blijvend stromend doorheen ons Vlaamse land
zo blijvend wervend jouw boodschap
boodschap van vrede vrijheid volksverheffing.
De bloemen aan je beeld
zonnebloemen jou ter ere
zij stralen
net als de zon
over een wenkende toekomst
mede door jou
eens
vrij welvarend voor allen.*

Nera Redant

<http://dichterbijnera.vlaanderen>

PRIESTER DAENSCOLLEGE EERSTE UITREIKING PRIESTER DAENSPRIJS VOOR SCHOLIEREN

Zoals u al kon lezen in het vorig nummer van Daens Vandaag 2022 nr.2 blz.16 heeft het Priester Daensfonds een overeenkomst afgesloten met het Priester Daens College uit de regio Aalst om een jaarlijkse Priester Daensprijs in het leven te roepen. Deze prijs zal uitgereikt worden aan laatstejaars van het secundair onderwijs die zich hebben onderscheiden door een werkattitude of voorbeeldfunctie die kadert binnen het gedachtengoed van Priester Daens. Voor het schooljaar 2021-2022 werd gekozen voor het thema "De zorg voor de ander" en werden de laureaten van de verschillende scholen hierop geselecteerd.

Het Priester Daenscollege telt onder zijn aangesloten scholen, vijf scholen waar leerlingen uitstromen naar de arbeidsmarkt of naar het hoger onderwijs en die bijgevolg voor de prijs in aanmerking komen. De directies en leerkrachten hebben de selecties autonoom en in eer en geweten genomen en gemotiveerd.

In **DVM-HTB** kwam de prijs toe aan:

Anouk Vanderroost uit 6 esthetiek voor het engagement dat ze heeft opgebracht voor haar klas en voor haar school. Haar enthousiasme werkt aanstekelijk en ze verwoordt haar mening steeds op een sublieme manier.

Lotte Temmerman uit 6 creatie & mode werd gelauwerd voor haar jarenlang sociaal engagement en haar betrokkenheid bij projecten binnen en buiten de school.

In het **CLW De Kering** werden eveneens twee leerlingen geselecteerd:

Detlev Corthals kreeg de prijs voor zijn uitzonderlijke werk- en studeerhouding, hij was in het voorbije schooljaar nooit afwezig of te laat op school en was hiermee een voorbeeld voor zijn jaargenoten.

Omid Moradi werd geprezen voor zijn inzet en doorzettingsvermogen, vooral tijdens de coronacrisis. Zijn vriendelijkheid en eerlijkheid tijdens de praktijklessen zullen zonder twijfel worden gemist.

Het **VTI-Aalst** koos voor vier laureaten:

Milan Goubert uit klas 7BRB (specialisatiejaar ruwbouwafwerking) is tijdens zijn schoolcarrière helemaal open gebloeid tot een zelfstandige en gemotiveerde leerling. Milan is uitzonderlijk behulpzaam, eerlijk en beleefd wat van hem een mooi mens maakt.

Femke D'Haeseleer uit 7BNL (schakeljaar) is een doorzetter die steeds het beste van zichzelf geeft, ook wanneer de omstandigheden moeilijker zijn. Zij is altijd in orde, stipt en is positief ingesteld. Ze heeft de nieuwe leerlingen goed opgevangen en laten integreren in de klasgroep en op school.

Kiani Beerens uit 7TCMP (computergestuurde mechanische productietechnieken) heeft in heel moeilijke omstandigheden op het vlak van gezondheid getoond om over een enorme dosis doorzettingsvermogen te beschikken.

Zion Defraeye uit 6TBH (bouw- en houtkunde) is sociaal bewogen en heeft een uitzonderlijke inzet vertoond ten overstaan van zijn klasgenoten bij de uitwerking van groepswerken.

SJS-Mere selecteerde drie winnaars:

Elise Scheerlinck uit 6 Wetenschappen-Wiskunde omdat zij de waarden van het Priester Daens College hoog in het vaandel draagt. Zorg voor elkaar, openheid en respect voor anderen, verantwoordelijkheid en engagement werden haar met de paplepel ingegeven.

Amber Van Impe uit 7 Retailmanagement krijgt de prijs omdat zij een echte team-speler is, steeds vriendelijk en goedlachs, altijd klaar om te helpen. Haar correcte omgang met klanten en haar uitgesproken overtuigingskracht maken van haar de perfecte verkoopster.

Hanne Van Wesemael uit 6 Handel verovert met haar warme persoonlijkheid meteen een plekje in ieders hart. Met veel liefde en eindeloos veel geduld zorgt zij voor de mensen rondom haar.

Wij hebben thuis in ons denken en handelen de waarden van Priester Daens aan onze kinderen proberen mee te geven. Dat mijn dochter deze Priester Daensprijs mag ontvangen stemt mij dan ook zeer trots.

- Mama van een laureate -

Don Bosco BUSO leverde de meest tot de verbeelding sprekende prijswinnaars.

Sinds 2019 engageert de school zich in het ondersteunen, begrijpen en oog hebben voor jonge mantelzorgers. Concrete acties waren ondermeer: niet-mantelzorgers zorgen voor een zorgeloos moment voor de jonge mantelzorgers, een 'praat-café' onder de middag, een verwennerijmoment, een actiedag, een toonmoment om het project samen met SAMANA af te sluiten, ... Na het toonmoment van het voorbije schooljaar werd de school beloond - als eerste school voor buitengewoon onderwijs in Vlaanderen - met 'een getuigschrift van Mantelzorgvriendelijke school'.

Daarom hebben directie en leerkrachten ervoor gekozen de cursisten van de Alternerende Beroepsopleiding die dat project echt ter harte hebben genomen te belonen. Vandaar de Priester Daensprijs welverdiend gaat naar deze groep van 10 schoolverlaters.

Vooraan: **Kobe Galmart**

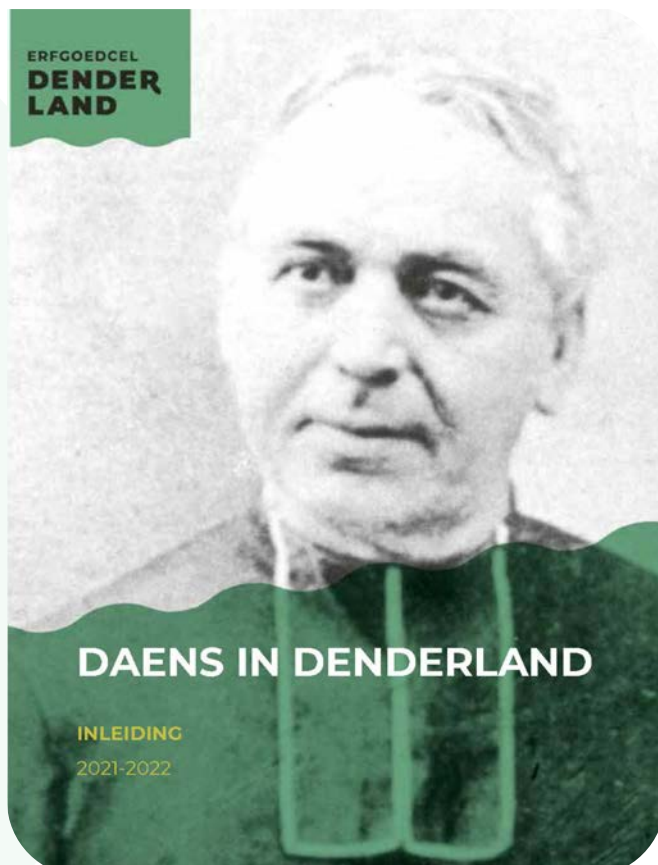
Midden v.l.n.r.: **Thomas Schollaert, Deborah Rombaut, Christevie Lutonadio, Youssef Yekhlif El Maswab, Logane Da Silva, Shedrack Ben.**

Achteraan v.l.n.r.: **Dylan Wittenberg, Darren Rombaut, Piolo Ambatan**

Het Priester Daensfonds dankt de directies en leerkrachten van het Priester Daens College voor de ernst waarmee zij zijn tewerk gegaan bij de selectie van al deze laureaten. Wij zijn vooral blij dat de waarden van Daens ook door jongeren van vandaag worden uitgedragen en in de praktijk worden omgezet. Daarom een hele dikke proficiat aan alle prijswinnaars en heel veel succes in jullie verdere studie- of beroepsloopbaan.

ERFGOEDCEL
**DENDER
LAND**

DAENS IN DENDERLAND

INLEIDING
2021-2022

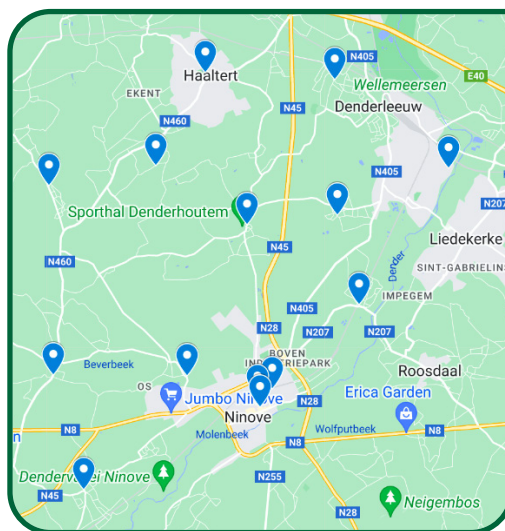
Ondanks materiële en logistieke tegenslagen en met enige vertraging in de uitvoering kon het hele project dan toch binnen de vooropgestelde termijn 2021-2022 uitgevoerd worden.

Na de geslaagde feestelijke inhuldiging van het erfgoedbord rond de figuur van advocaat Aloïs De Backer op het Trek Mariaplein in het centrum van Denderhoutem kregen ook de borden in Ninove en Heldergem hun definitieve plaats.

In het volgend nummer van Daens Vandaag focussen we op de erfgoedborden in Haaltert en Kerksken, Outer, Aspelare en Appelterre en Okegem, Denderleeuw, Welle en Iddergem.

DAENS IN DENDERLAND

PROJECT ERFGOED- BORDEN VERDER UITGEROLD

- APPELTERRE. Jan Baptist Vanlangenhæke ...
- ASPELARE. Bolwerk van Roelanders
- DENDERHOUTEM. Dorp van Aloïs De Backer
- DENDERLEEUEW. Daensisten in Denderleeuw
- HAALTERT. Priester Daens verliest van de ba...
- HELDERGEM. Dorp van de Franschmans
- IDDERGEM. Victor Witterzeel: daensistisch ...
- KERKSKEN. Samenwerkende Weverij
- NINOVE. Feestelijke optocht daensisten
- NINOVE. Klokke Roeland
- NINOVE. Kiesbedrog: en toen ging het licht u...
- OKEGEM. Oprichting Christene Volkspartij 1...
- OUTER. Smid Lambrecht en Hector Plancqu...
- WELLE. Kunst en Eendracht

▲ Heldergem inhuldiging erfgoedbord: Voorzitter Dorpsraad William Minnaert, Burgemeester Veerle Baeyens en Schepen Bart Ottoy

▲ Ninove Inhuldiging erfgoedbord: gewezen schepen Antoine Callebaut en Vicky De Wolf

NINOVE

Erfgoedbord Klokke Roeland

De jaarlijkse Daensdag op 29 mei werd wegens restauratiewerken aan de Sint-Martinuskerk in Aalst verplaatst naar Ninove waar de dankmis plaats vond in de Abdijkerk. Voorganger Alexander Vandaele bracht in de homilie hulde aan de Roelanders. Vooraf werd een plechtig moment ingepast voor de onthulling van het erfgoedbord door gewezen schepen van cultuur en feestelijkheden Antoine Callebaut. Op dit bord wordt de figuur van Jean-Baptiste Van Langhenhaeke belicht. Toen deze het bij de provincieraadsverkiezingen van 1891 in het kanton Ninove opnam tegen de Katholieken, steunden zijn oud-leerlingen hem met pamfletten die de naam Klokke Roeland kregen. Na zijn verkiezing werd besloten om een weekblad onder dezelfde naam uit te geven met Frans Sterck als drukker-uitgever en eigenaar. In 1895 werd de N.V. Klokke Roeland gesticht en het blad werd tot in 1898 gedrukt in de drukkerij van Jan Baptist De Boitselier in de Geraardsbergschestraat te Ninove. Het werd de belangrijkste spreekbuis voor de daensistische Christene Volkspartij.

HELDERGEM

Erfgoedbord De Franschmans

Op maandag 6 juni, tweede Sinksen of kermismaandag te Heldergem, werd onder veel belangstelling het erfgoedbord aan het HOC De Fransman onthuld. De gelegenheidstoespraak was van William Minnaert, voorzitter van de plaatselijke dorpsraad. Hij had het ondermeer over geboren en getogen Heldergemnaar Frederic Raes, oud-burgemeester, beter gekend als 't Menneken, die met zijn filosofische werken een bron van inspiratie vormde voor de jonge Roelanders en de grondlegger was van het partijprogramma van de Daensisten.

Het bord richt terecht ook de schijnwerpers op het lot van de plaatselijke arbeiders, de Franschmans of trimards, die zware seizoensarbeid gingen verrichten in Noord-Frankrijk. Het was daensistisch volksvertegenwoordiger Aloïs De Backer die het in het parlement opnam voor deze mensen en hun erbarmelijke werkomstandigheden onder de aandacht bracht.

Toespraak Antoine Callebaut, inhuldiging Erfgoedbord Ninove, zondag 29 mei 2022

Ik ben zeer vereerd dat het priester Daensfonds, bij monde van de heer Joris De Kegel, me verzocht heeft dit priester Daensgedenkteken te onthullen, dit in de schaduw van onze prachtige Abdijkerk.

We waren er bij toen te Okegem, in 1993, op feestelijke wijze de stichting – 100 jaar voordien in 1893 – herdacht werd van de “Christenen Volkspartij”, met diverse plechtigheden, in de kerk en het buurthuis . Okegem was fier dat hier belangrijke sociale geschiedenis geschreven werd.

Ook onvergetelijk voor mij was de aanzet, einde 2006, in het Cultureel Centrum De Werf te Aalst voor de grote Daensherdenking in 2007 precies 100 jaar na de dood van de gedreven priester voor de sociaal verdrukte arbeiders, de armen en verschopten, met een schare eminente sprekers waaronder de toenmalige voorzitter van het Daensfonds Aalst, Monseigneur Luc Van Looy en de gedreven strafpleiter meester Piet Van Eeckhout, dit omkaderd in een feestprogramma dat nazinderde bij de honderden aanwezigen.

Sindsdien waren we jaarlijks aanwezig, begin juni, bij de herdenking te Aalst, uitgezonderd de 2 voorbije Coronajaren. Een van die jaarlijkse hoogtepunten was zeker de aanwezigheid van toenmalig aartsbisschop André Leonard, die op beide knieën knielde voor het Daensmonument, en zich openlijk verontschuldigde voor de schromelijke fouten en tekortkomingen van de toenmalige hogere geestelijkheden tegenover de verpauperde bevolking, waarvoor priester Adolf Daens de strijdende voorvechter was. Ik was er aanwezig samen met de voorzitter van de kerkraad Ninove, de heer Johan Coppens en echtgenote Marianne De Turck.

Dames en heren, het is dan ook terecht dat hier in Ninove in de schaduw van de abdijkerk ook de thuisbasis van de Roelander, met onder meer Johannes-Baptist Vanlangenhaecke, Smids Lambrecht, advocaat De Backer en enkele andere strijdbare voorvechters voor de sociale rechtvaardigheid, dat hier dit Erfgoedbord wordt onthuld.

Ik dank u.

We waren Roelanders
eerder christen dan katholiek
want wars van rood
zowel van het socialisme als van de clerus
soms waren we keikoppig, eigenzinnig en dwars
ook onder mekaar
en liepen onze wegen uiteen
om toch samen te komen bij ons einddoel :
op de bres tegen de uitbuiting van boer en arbeider,
voor rechtvaardige belastingen, algemeen stemrecht en
respect voor onze taal.
Nu zijn we Daensisten naar de naam van ons zinnebeeld,
pastoor Adolf Daens.
En dat zullen we blijven, steevast en beslist.

- Wouter De Bruyne -

▲ Abdijkerk Ninove Daensdag 29 mei 2022, voorganger Alexander Vandaele

◀ Gedachtenprentje Ninove 'We waren Roelanders'

Toespraak William Minnaert, inhuldiging Erfgoedbord Heldergem, maandag 6 juni 2022

Geachte aanwezigen,

“Wat doet en bord van paster Doosj nau in Eljergem” hoor ik sommige mensen van Heldergem al zeggen. Wel meer dan dat u denkt. Ik zeg u zelfs meer dan dat. Iemand van Heldergem ligt aan de bron van het partijprogramma van het Daensisme, en ook nadien komen we de Daensisten hier een paar keer tegen, weliswaar niet altijd in optimale omstandigheden,

Die iemand, dat is Frederik Raes, bij sommige ouderen onder ons beter gekend als ‘t Menneken’ Hij werd geboren in Heldergem in 1865, en stierf er in 1954, wat ontgoocheld in de politiek. Ik leerde hem kennen via eerste opzoekingswerk van onze pionier, Roger De Troyer, ook de initiatiefnemer van dit prachtige beeld van de Franschman naast ons. In het boek van Heldergem vinden we dat de man van 1933 burgemeester was in Heldergem en vernieuwde hij Heldergem. Hij moet er ook bij geweest zijn toen in 1936 hier in dit eigenste Heldergem een monsteroptocht plaats vond tegen de maatregelen van de Waalse minister Delatte omtrent het statuut van de seizoenarbeiders.

Hoewel hij zelf doctor in de letteren en wijsbegeerte was, was hij al lang bezig met het lot van de werkman. Toen in 1891 de befaamde encycliciek Rerum Novarum werd gepubliceerd over het lot van de werkman, publiceerde hij twee ideologische werken waarvan een zelfs in het Frans werd vertaald. Deze geschriften kregen lovende kritiek in de kranten, in zoverre ook dat hij als spreker werd gevraagd in de katholieke landdag in datzelfde jaar. Hij werkte ook samen met de Roelanders. Deze mannen uit Outer en omstreken stonden aan de wieg van de Daenistische partij. Hij bleef echter de Kerk trouw, en toen het conflict tussen Daens en deze kerkelijke overheid onoplosbaar bleek, verdween hij op de achtergrond. Niet zijn geschriften echter, want deze dienden in belangrijke mate als bron van het partijprogramma van de in Okegem opgerichte Daensistische partij.

Een paar jaar later werd Heldergem zelfs het strijdtoneel van een heuse vechtpartij, toen de Daensistische fanfare uit Atom (waar het eerste bord uit deze reeks staat), klop kreeg aan de Koterhaak. Ik wil u de quote uit de toenmalige krant niet onthouden. “aangevallen door zes tot 8 man in hemdsmouwen, gewapend met stoofdeksels, beirlepels, bezems, lange ijzers, piketten.. Verschrikt bij het gezicht der tuigen, namen de voorsten de vlucht, doch de achtersten konden uit de voeten niet meer geraken. Vier of 5 rolden in de gracht, en andere moesten zich met hunne instrumenten verdedigen. Eerder die dag was er al een gevecht ontstaan in de Koterhaak waarbij twee stukken uit den arm der bazin werd gebeten. Een paar jaar later bleek echter de Heldergemse goegemeente vooral de kant van de tradionele katholieke partij te kiezen. Toen de tegenstander van Daens, Charles Woeste hier kwam spreken, waren hier enkele duizenden aanwezig uit 30 verschillende gemeenten. De meesten – weinig geletterd – geloofden ook letterlijk wat van de kansel werd gepreekt.

Toch lieten de Daensisten Heldergem en de Franschman niet los. De Denderhoutemse volksvertegenwoordiger Alois de Backer nam het op voor de trimards, en ging ze zelfs bezoeken in Noord- Frankrijk.

Hoe weten we dit allemaal, wel dames en heren, vooral dankzij het opzoekingswerk van onderzoeker goede vriend en Daensist van het eerste uur, - Joris de Kegel, die als eerste de connectie tussen Frederik Raes en het Daensisme ontdekte. Het is ook dankzij zijn stuwende kracht en die van het Priester Daensfonds, dat deze geschiedenis die ik vandaag vertelde, hier permanent zichtbaar wordt voor elke bezoeker aan dit HOC (Heldergems ontmoetingscentrum De Franschman) een blijvend eerbetoon aan de Heldergemnaren die in moeilijke omstandigheden naar het noorden van Frankrijk trokken, hun geliefde of gezin maanden moesten missen.

Het verhaal van de borden zelf

- *Hebben we al gehoord van schepen Ottoy*
- *Wil ik u toch nog graag meegeven*

Een fervente Nederlandse aanhanger van het Daensisme liet aan het Priester Daensfonds een legaat (een schenking) na op voorwaarde dat dit ten goede zou komen aan het uitdragen van het gedachtengoed van Daens in de Denderstreek. Zo kwam men op het idee om in elke gemeente in de Denderstreek een bord te maken. Het begon met Denderhoutem, en het is voor ons een hele eer dat wij als tweede aan de beurt zijn. Wie de hele historie en de borden al in exclusiviteit wil bewonderen, kan straks een kijkje nemen bij het naar binnen gaan. U kan ook de Daenskrant mee naar huis nemen, waar heel dit en veel andere verhalen historisch geduid worden.

Mij werd de eer toebedeeld, als voorzitter van de Heldergemse dorpsraad en gemandateerd door het Priester Daensfonds, samen met de burgemeester en schepen dit mooie bord in te huldigen.

En nu op naar de receptie en de muziek!

William Minnaert

°1961

studeerde af als lic. Germaanse Filologie en heeft er sindsdien een lange carrière in het onderwijs op zitten (eventueel bij: als leerkracht talen, communicatie en esthetica, stagecoördinator en directeur) voornamelijk in het Sint-Maarteninstituut te Aalst. Naast zijn optreden als spelend en zingend muzikant en presentator, is hij ook actief in de sociaal-culturele sector. Zo was hij een tiental jaar voorzitter van het Davidsfonds Kerkken-Heldergem en is hij huidig voorzitter van de dorpsraad van Heldergem en de Vlaamse Vereniging voor Dorpsbelangen. Zijn engagement als bestuurslid van de Heemkring Haaltert en zijn belangstelling voor dialecten en lokale geschiedenis mondde uit in een aantal artikels en een tweetal boeken. Hierdoor en door zijn nauwe contacten met Joris de Kegel ontstond ook zijn belangstelling voor Daens, het Daensisme en de verankering hiervan in de plaatselijke geschiedenis.

EEN TOCHT DOOR ONZE LETTEREN

De term Vlaamse literatuur is op zichzelf al omstreden. Want wat moeten we ons voorstellen bij de term Vlaams? Timmermans' "Pallietier" om de sappige en kleurrijke taal? "Wit is altijd schoon" van Leo Pleysier om de dialogen in de volkstaal en daardoor levensecht? Toch blijft de term Vlaamse literatuur een heikel thema omdat een werk dat beklijft geen taalgrens kent. Onze wandeling wordt er een van grasduinen en kiezen.

En dan gaat onze aandacht in de eerste plaats naar Jacob Van Maerlant, een van onze belangrijkste Middelnederlandse schrijvers, gevormd wellicht in de abdijen van Ter Doest en Ter Duinen, verbonden met Damme, en auteur van o.m. "Spieghel Historiael", de geschiedenis van Adam tot 1250 met een sneer naar de Fransen die hij

"meer rimen dan si weten" noemt. In zijn tijd gold hij als "vader der Dietse dichtren algader".

"Van den Vos Reynaerde", is een dierenepos in een ongelooflijk rijke en beeldende taal, getooid in epitheta die aan Homerus doen denken. Zo wordt de vos "den fellen met den grijsen baerde" genoemd en de beer "bruun, den fellen vraet". De dieren spreken en handelen als waren ze mensen die hun kritiek uiten op de standenmaatschappij.

Reinaert zelf is een gewiekste en geniepige schurk die met de ene list na de andere weet te ontsnappen aan zijn vijanden, stuk voor stuk naïevelingen die telkens weer in de val lopen en er bekaaid van af komen. Dat blijkt tijdens de hofdag die koning Nobel houdt en waarop alle dieren hun beklag maken. Tevergeefs.

Ik ken geen intenser en inniger loflied op de vriendschap dan het Egidiuslied, geschreven in een taal die veel subtieler, rijker en beeldrijker is dan de huidige die aan verschraling lijdt. Want "mi lanct na di" klinkt toch anders

dan “ik mis je”.

En vergeten we zijdelings niet de inbreng van de rederijerskamers, amateurdichters en voordrachtkunstenaren uit de eerste helft van de 15^e eeuw die onder mekaar wedstrijden hielden met een sterk maatschappelijke inbreng. Anna Bijns was de belangrijkste figuur en stukken als Elckerlijc een spiegel. De rederijerskamers bestaan nog en strijden elk jaar voor het Landjuweel. Aalst kent er nog twee “De Catharinisten” en “Sint-Barbara”.

Zo rijk aan beeldende kunst en muziek de barok en het classicisme zijn, zo schraal is onze literatuur. Wij hebben immers geen Vondel of Hooft of Bredero.

En dan wordt het wachten op twee belangrijke figuren uit de romantiek. Hendrik Conscience die met zijn “De leeuw van Vlaanderen” zijn volk wakker schudt en leert lezen en Guido Gezelle, de oerddichter die een eigen taal schept, soms speels -muzikaal, vaak diepzinnig en devoot. We hebben bij hem vaak de indruk dat het gedicht uit zijn pen vloeit, maar wie zijn handschrift in Brugge bekijkt weet wel beter, want er is sprake van veel vijlen en schaven. Maar wie “ ’t Er viel ’ne keer een bladtjen op het water, ’t Er lag ’ne keer een bladtjen op het water ..” met de daaropvolgende variaties bij het beluisteren van een septet van Beethoven kan schrijven is een natuurtaent.

In het voetspoor van Gezelle, even muzikaal en toch anders, volgt Paul Van Ostaen dichter en dandy zoals blijkt uit zijn bundel “Music Hall”, maar ook betrokken bij het reilen en zeilen van de wereld. Dat vertelt ons “Bezette stad” met zijn bijzondere typografie, zijn afkeer van de oorlog en zijn ontgoocheling over de mislukking van het linkse experiment. Wie “Boem Paukeslag” hoort en “Dag klein visselijn mijn” weet dat eenvoud niet eenvoudig is.

En in Antwerpen observeert Willem Elsschot vanuit het zakenleven, zijn bruin café of langs de straat de mensen die hij schijnbaar cynisch, maar in feite gevoelig benadert in een stijl die sec, sober en tijdloos is. Daardoor blijft hij actueel.

De generatie Streuvels, Timmermans en Claes kreeg nog de zegen in het college. Ik heb van hen vooral de novellen onthouden, stuk voor stuk pareltjes. Ik denk aan “Floere het fluwijn” van Claes, “Het leven en de dood in de ast” van Streuvels en “De zeer schone uren van juffrouw Symforosa begijntjen” van Timmermans. Maar welke germanist kent ze nog en geeft ze nog door ?

Walschap en Gijsen waren in onze humaniora te mijden, want ze waren vanuit het katholicisme strijdend ongelovig geworden. Ik herinner me Gijsens stem uit Amerika op zaterdag om zeven uur. Achteraf kwam ik te weten dat hij samen met o.m. Paul Van Ostaen stelling nam tegen kardinaal Mercier. En omdat de verboden vrucht aantrekkelijk is gingen we op zoek naar zijn romans die meestal autobiografisch zijn, helder en ironisch zoals “Klaaglied om Agnes” en zijn “Zelfportret, gevleid natuurlijk”

Ook bij Walschap vinden we heel wat autobiografische elementen zoals in “Houtekiet” waarin hij het opneemt voor de natuur en de natuurmens en “Een mens van goede wil” waarin hij pleit voor humanisme, los van het geloof dat hij had afgezworen in het pamflet “Vaarwel dan”.

En daar verschijnen de vijftigers die samen met hun collega’s in de schilderkunst van de Cobragroep lak hebben aan regeltjes, aan rijm en vaste versvorm en aan wat kunstmatig is. De Nederlandse dichters Lucebert, Vinkenoog, Andreus, Lodeizen en onze Hugo Claus gaan experimenteren met een taal die vaak hermetisch of intuïtief overkomt of vol zit met spontane invallen. Ik geef een voorbeeld van Lucebert:

RADIX -RADICES -RADICAAL OVER DE WORTELS VAN ONS ENGAGEMENT

Men kan filosoof Ludo Abicht het best omschrijven als een gedreven idealist en bruggenbouwer. Hij doceerde in Canada en in de V.S. en was hoogleraar aan de faculteit politieke wetenschappen aan de Antwerpse UIA. Hij publiceerde o.m. over filosofie, ethiek, joodse cultuur en het Israëlijsch-Palestijnse conflict. Hij schrijft voor ons een aantal opiniestukken, gespreid over vier nummers en behandelt het Christendom (nr.1 – 2022 blz. 10-12), de Vlaamse Beweging (nr.2 – 2022 blz. 10-12), in dit nummer het Marxisme.

3. HET MARXISME

Het zat er aan te komen, zowel in de contacten met de door het Vaticaan en de bisschoppen gewantrouwde priester-arbeiders als in de verschuiving van de traditionele “missies” naar centra voor concrete sociale emancipatie, dat wil zeggen van “zielzorg” en liefdadigheid (caritas) naar “basisgemeenschappen” die aan sociale en politieke bewustwording deden, en daar vaak ook met hun leven, gezondheid of vrijheid voor betaalden. Deze bewustwording werd vaak vertaald in evangelische termen, maar steunde, naast de traditionele “zorg voor de armen”, steeds meer op een analyse van de maatschappij die in toenemende mate dichter aansloot bij het historische materialisme van Marx en Engels. Theologen als Carlos Lenkersdorf in Chiapas, en hij was niet de enige in Latijns-Amerika, vertaalden de Bijbel naar de talen van de inheemse volkeren, maar zorgden ook voor de vertaling van centrale marxistische teksten die in hun ogen als het ware de hedendaagse versie van die evangelische boodschap waren.

Zoals Monseigneur Romero, de aartsbisschop van San Salvador die in 1980 door extreemrechtse doodseskaders vermoord werd het uitdrukte: “Wanneer ik brood uitdeel aan de armen ben ik een heilige. Wanneer ik de vraag stel, waaróm die armen geen brood hebben, ben ik een communist.” Men kan hem en zijn invloed in veel opzichten vergelijken met de heiligen die in de traditionele kerk, zeker nog in Latijns-Amerika, als martelaren vereerd werden.

Toen ik in 1961 uit de jezuïetenorde trad, waar ik een stevige filosofische opleiding en, dank zij oudere, sociaal geëngageerde leraars en medebroeders, mijn eerste inzichten in de marxistische politieke analyse gekregen had, stond mijn besluit vast: ik ging naar de universiteit van Tübingen om de lessen te volgen van de zopas uit de DDR verbannen

Hegeliaanse filosoof Ernst Bloch. Bloch leerde ons onder meer dat het socialisme “in wezen aartschristelijk was”, dat de koele deconstructie van het heersende sociaaleconomische systeem, wat hij “de koude stroom van het marxisme”, noemde, weliswaar noodzakelijk was, maar een dringende behoefte had aan een “warme stroom” die volgens hem in de vele mystieke en ketterse stromingen uit het verleden te vinden was én dat de toen in radicaal linkse kringen nog populaire genealogie van Marx-Engels-Lenin-Stalin-Mao. (de “vijf koppen” van de latere maoïstische organisaties) historisch noch ideologisch klopte. Zijn marxisme was integendeel geïnspireerd door “kettters” als Rosa Luxemburg, Antonio Gramsci en, mag ik het zeggen?, Franciscus van Assisi. Geen wonder dat hij niet langer aanvaard werd in de Sovjet-Unie, de Chinese Volksrepubliek en de “landen van het reëel bestaande socialisme”, maar bekend, gelezen en geliefd was in het Latijns-Amerika van de Bevrijdingstheologie.

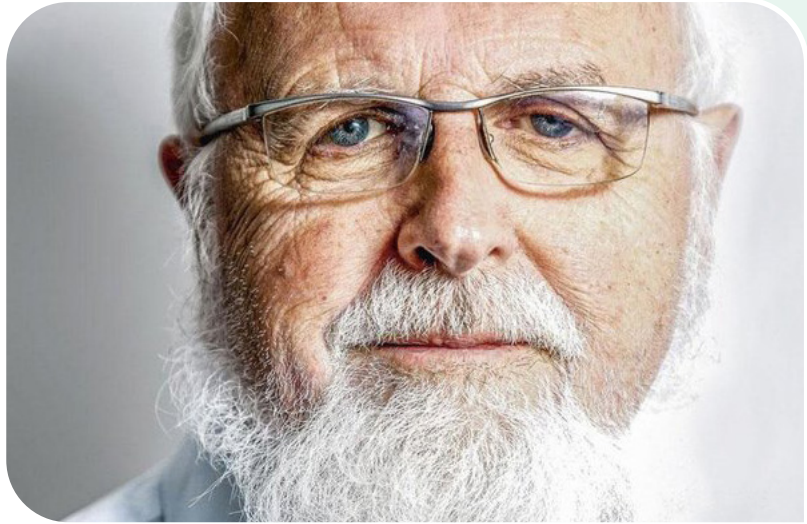
Voor mij was die triade van joodse en christelijke mystiek, links-hegeliaanse filosofie en een niet-dogmatische politieke praxis op dat moment in mijn leven een authentieke openbaring. De autoriteiten in West-Duitsland hadden hoogstwaarschijnlijk zijn fascinatie met die mystiek kunnen waarderen en zijn Hegeliaanse dialectiek beleefd kunnen dulden, maar ze waren helemaal niet opgezet met zijn invloed op de studenten en jongeren uit de buitenparlementaire linkerzijde, met name de SDS (Sozialistischer Deutscher Studentenausschuss) van zijn vriend Rudi Dutschke.

Het was dus niet meer dan normaal dat ik in die jaren een actief en enthousiast lid werd van die linkse studentenbond, waar we, vaak onder leiding van Bloch, tot tweemaal per week marxistische teksten bovenop ons gewone studiemateriaal gingen lezen en bespreken.

Omdat deze organisatie zowat alle politieke stromingen links van de zogenaamde Grosse Koalition van christen- en sociaaldemocraten in Duitsland bevatte, ontstonden er al heel snel fracties die na korte tijd uit elkaar zouden groeien: communisten die zich lieten inspireren door het marxisme-leninisme van de DDR en de Sovjet-Unie, de eerste Maoïsten, de aanhangers van de gewapende strijd tegen het fascisme, waaruit de Rote Armee Fraktion zou voortkomen (Gudrun Ensslin was één van onze leden), Trotskisten, anti-imperialisten en anarchisten. Dat zorgde voor het nodige ideologische vuurwerk, maar ook voor een invloed op het politieke studentenleven die proportioneel veel groter was dan ons ledenaantal. Het was een plek waar bijvoorbeeld Israëliische linkse zionisten nog broederlijk met antizionistische Israëli's over de impact van de Jom Kippoeroorlog van 1976 konden discussiëren en Iraanse aanhangers van de orthodoxe Tudeh het grondig oneens konden zijn met hun landgenoten van de Mujahideen. We vingen uit Zuid-Afrika gevluchte leden van het ANC op en probeerden het verschil tussen hen en de eveneens verbannen militanten van het Pan African Congress te begrijpen. Het was een van de meest intense politieke leerscholen die ik ooit heb beleefd.

Wat ons (toen) ondanks alle ideologische verschillen verbond was de fascinatie met de basisinzichten van het marxisme, onder meer de overtuiging dat de emotionele en morele verwerping van de “kapitalistische uitbuiters” plaats moest maken voor een gedetailleerde en nuchtere analyse van de klassenmaatschappij, en ook dat het niet zou volstaan “de macht te grijpen,” indien we de meerderheid van de arbeiders en burgers niet van de noodzaak van een socialistische samenleving konden overtuigen. Wanneer ik vandaag de pamfletten herlees die we in die periode lazen en schreven hebben deze basisinzichten ondanks hun enigszins

Ludo Abicht ▲

gedateerde agitprop stijl niets van hun fundamentele waarde verloren, ook al verzandde de vurig verhoopte “Tricontinentale Wereldrevolutie” vanaf het einde van de jaren 1970 in een Consumptiemaatschappij en heeft de internationale vervlechting van het kapitaal de linkse internationale solidariteit in snelheid gepakt.

Het christelijke socialisme van Adolf en Pieter Daens (“Slaaf noch bedelaar mag de arbeider zijn...”) mag dan al geen revolutionaire ideologie zijn, maar men kan dit correct marxistisch aanvullen met de stelling dat die vrijheid en welvaart nooit zullen worden verwezenlijkt zolang de mensen leven in een systeem dat uiteindelijk op maximalisering van de winst gericht is. Het was in Vlaanderen trouwens ook de periode, waarin het roemruchte manifest van de KWB (Katholieke Werkliedenbond) in 1963 gepubliceerd werd met als laatste paragraaf (in hoofdletters):

WIJ ZIJN ARBEIDERS

WIJ WETEN WAT WE WAARD ZIJN

WIJ WETEN DAT WE ALS MENSEN DOOR HET
KAPITALISME KAPOT GEMAAKT WORDEN

Het was trouwens dezelfde periode, waarin vanuit verschillende hoeken oproepen gelanceerd werden voor een “progressieve frontvorming” en tegen de traditionele verzuiling, die door velen in christelijke en vrijzinnige kringen als voorbijgestreefd en systeembevestigend beschouwd werd.

Ook deze aanzetten hebben de neoliberale vloedgolf van de jaren 1980 en 1990 niet overleefd, wat niet wil zeggen dat de wortels van dit antikapitalisme voorgoed werden uitgerukt. Het is mijn overtuiging dat, zolang het kapitalisme onder om het even welke vorm voortwoekert, het marxisme er de noodzakelijke ontmaskeraar en tegenstander van zal blijven.

Dat betekent meteen ook dat we dit wereldwijd conflict dialectisch, dat wil zeggen eerlijk en genuanceerd moeten ter sprake brengen en ermee ophouden, allerlei dictatoriale en ondemocratische regimes, van China tot Noord-Korea en van het huidige Venezuela tot Cuba krampachtig en ongenuanceerd te verdedigen, gewoon omdat ze zichzelf “socialistisch” noemen, integendeel.

Volgende bijdrage: 4. Het Anarchisme in Daens Vandaag nr. 4 2022

7DE POËTISCH MUZIKAAL DAENSMOMENT

*Zondag 26 juni, een mooie zomerse namiddag, heerlijk wandelweer.
Maar wandelen is voor straks, eerst naar het Poëtisch Muzikaal
Daensmoment. Vroeger, in de pre-coronatijd, was dat de Poëtisch Muzikale
Daenswandeling. De Sint-Annakerk zit goed vol.*

Het programma ziet er goed uit, zeer gevarieerd. Dat moet ook zo zijn, anders verzetten de mensen zich daar niet voor. Ze zijn moeilijk uit hun kot en uit hun normale doen te krijgen.

Stipt op tijd begint Wouter De Bruyne zijn speech. Niet te lang en toch volledig. Alles staat erin: herdenking van overleden leden, een woord van dank aan E.H. Bekaert voor het openstellen van de kerk, een beknopte uitleg bij wat op het programma staat, ... Hij begint zeer klassiek met “Beste mensen” en eindigt met “een dringende bede: zet a.u.b. jullie gsm af en spaar jullie applaus tot na elk van de vier luiken, ...” en dan: “Ik ben geen luik”, wat hem spontaan applaus opleverde.

Vooraan v.l.n.r. **Pieter Stevens, Willy Van Boxstael, Elia Vermeulen, Wouter De Bruyne, Hilda De Mol., Louise Souvagie en Jan De Wilde.**

Achteraan: **5 koorleden Cantores Beatae Mariae ad Rosam, Wido Uvin, Lieven De Bondt, 2 koorleden, Nathalie Fransen, Eddy Peremans en Lieve De Geyter**

Organist: **André De Cock ontbreekt op de foto**

Na Wouter speelt André De Cock de inleiding op het orgel. Wij horen hem ook na elk onderdeel met een stukje uit de aria “Lascia ch’io pianga” uit de opera “Rinaldo” van Händel. Heerlijke muziek, mooi gebracht.

Daarna begint het eigenlijke programma. Elk onderdeel brengt ons muziek of zang en poëzie, gebracht door artiesten uit Aalst en omgeving.

Beter dan Wouter kan ik het niet formuleren. Hij zegt:

“Voor de poëzie opteerden we voor een mozaïek onder de strikte voorwaarde dat ze authentiek was en integer. Soms blijkt ze als geschreven vanuit de buik en spontaan zoals de schreeuw “Boem paukeslag” van Paul Van Ostaijen, of geboren uit veel schaafwerk zoals het vers “Ambrosia, wat vloeit mij aan, uw schedelveld is koeler maan en alle appels blozen” van de Nederlander Jan Engelman.

De muziek is gekozen in functie van de verademing: verstild in de luit en de adel van de renaissance door Nathalie Fransen, ingetogen bij John Dowland die niet zomaar de bijnaam “Semper Dowland, semper dolens” of de eeuwig treurende Dowland kreeg. Daarvoor zorgen de stem van Louise Souvage en de luit van Wido Uvin. De Cantores Beatae Mariae ad Rosam rond Pieter Stevens doen een uitstap naar het Slavisch-Byzantijnse kerkrepertoire en zingen in het oud-Slavisch voor alle mensen die lijden onder geweld. En Jan

De Wilde en Eddy Peremans bewijzen dat kleinkunst ook grote kunst kan zijn.”

De Cantores Beatae Mariae ad Rosam brachten ook het Oekraïense volkslied. Ook deze keer werd spontaan geapplaudisseerd, zonder het einde van deel drie af te wachten zoals gevraagd.

Als afsluiter, het is traditie aan het worden, bracht Jan De Wilde “De fanfare van honger en dorst”. Het daverend applaus dat daarop volgde was het punt achter deze editie van het poëtisch muzikaal Daensmoment.

Op de receptie die volgde werd druk nagepraat. Als je niet te lang bleef hangen kon je gerust nog een wandeling maken, dan had je zowel het poëtisch muzikaal Daensmoment als de wandeling.

Organist André De Cock ►

Koor Cantores Beatae Mariae ad Rosam
onder de leiding van Pieter Stevens ▼

LUC VAN DER HELST: PORTRET VAN EEN VEELZIJDIG EN BESCHEIDEN AALSTENAAR.

Weinigen weten dat Luc ambtenaar is geweest bij het O.C.M.W. van Jette waar hij zowat alle mogelijke taken binnen de sociale dienst heeft uitgeoefend. Dat is veelomvattend en gaat van hulpverlening op gebied van leefloon, hospitalisatie, thuiszorg, budgetbeheer en zoveel meer. Voordeel bij een gesprek is dat hij niet vanuit een ivoren toren praat, maar dat hij van binnen uit en vanuit de praktijk weet waar hij het over heeft. Geen wonder dat hij daar terecht is gekomen. Want zijn jeugd is getekend door betrokkenheid bij jeugdhuis en leefmilieu. Diezelfde betrokkenheid vinden we terug in zijn journalistiek werk bij De Voorpost, toen geleid door Johan Velghe, De Nieuwe Gazet van Aalst en De Streekkrant.

W ► Intussen zijn de problemen groter en complexer geworden.

L ► Ja, we lijden aan overconsumptie, de arme gezinnen worden door gebrek aan kennis bedrogen door het funeste wereldje van de publiciteit, en laten zich verleiden tot het kopen van de laatste snufjes onder andere op gebied van sociale media, terwijl ze de de essentie (dagelijks brood,

dak boven het hoofd, gezondheidszorg) vergeten om te belanden in een vicieuze cirkel waarin ze van generatie tot generatie blijven ronddolen.

W ► Ik kan me voorstellen dat een geëngageerd iemand als jij met weemoed terugdenkt aan bepaalde culturele aspecten uit het verleden.

L ► Ik betreur dat tradities zoals de tentoonstellingen van mensen uit eigen streek in het belfort of galerijen zijn verdwenen, om de dood van Marcel Coppens

die nagenoeg op eigen houtje en op eigen kosten de klassieke muziek stimuleerde en om het heengaan van mensen als Chris Willems en Karel Baert die binnen het Dirk Martenscomité een rol van betekenis speelden.

W ► Hoe sta je tegenover de politiek en de maatschappij van vandaag?

L ► Ik stoor mij aan het nepotisme in de politiek, aan de wereld waar men nu dweept met halfgoden en schone schijn, aan de betweterij van wie aan de kant staat en aan het gebrek aan luisterbereidheid.

W ► Maar we hebben het toch beter dan vroeger?

L ► Ja, de welvaart is toegenomen, maar slecht verdeeld. ik ga je iets vertellen. We waren op reis naar Ibiza. De natuur is er prachtig, maar toen ik de luxueuze jachten in de haven bekeek, kwam de rebel in mij naar boven met de vraag: is dat allemaal normaal? En er is meer dan één Ibiza.

W ► Ik word ziek als ik het woord belastingsparadijs hoor. Want dat blijkt het voorrecht van een elite te zijn, vooral van hen die de achterpoortjes kennen.

L ► Ik kan je volgen. Daar wonen immers geen mensen als wij, maar sport- en andere helden die aan de belastingen ontsnappen en rondrijden in knalgele Lamborghini's of een elite van "ons kent ons." De vraag blijft waarom dat spelletje kan voortduren. Zullen we dat dan maar als makke schapen blijven ondergaan?

W ► En wat met de politiek van vandaag? Is de Vivaldi-regering geen contradictio in terminis?

L ► Dat heeft te maken met het feit dat de traditionele partijen vertwijfeld op zoek zijn naar zichzelf, met compromissen die per definitie aanwezig zijn in een coalitie -regering met zeven partijen, met een massa uitdagingen, maar ook met interne strubbelingen en de toenemende polarisatie.

W ► Ik weet dat het leefmilieu en de mens daarbinnen een van je belangrijkste bekommernissen zijn. Toch zien we van dag tot dag stoorzenders. Er was o.m. Zwijndrecht, het topje van de ijsberg?

L ► Je hebt gelijk. Ik denk aan de praktijken van de chemiereus Borealis in Kallo waar onderaannemers arbeiders als slaven hebben behandeld en hebben laten leven in mensonwaardige omstandigheden. Suggestie: roep priester Daens terug en maak zijn motto "De arbeider moet een vrij en welvarend man zijn" concreet. En zijn wapenbroeder Boon waar hij zegt: "Schop de mensen een geweten."

W ► Het is toch niet allemaal kommer en kwel?

L ► Er zijn inderdaad lichtpunten zoals de zorg om de gezondheid en het milieu. Zelfs de minister van welzijn en schietschijf Wouter Beke en de voortdurend omstreden Ben Weyts op onderwijs verdienen ons respect, want afrekening is hier nooit ver de uit de buurt. En vergeten we de solidariteit van de Vlamingen niet die al weken of maanden klaar staan om de streek rond Pepinster weer bewoonbaar te maken. En je mag voor of tegen zijn, maar Zuhail Demir heeft de moed consequent te blijven. En wie kijkt of luistert niet verwonderd naar de rechtlijnige argumentatie van de tweetalige Raoul Hedebouw?

W ► Gaan we niet wat te lankmoedig en te inschikkelijk om met onze jeugd?

L ► De tijden zijn veranderd en ze worden geconfronteerd met fenomenen als gebroken gezinnen die vroeger minder bestonden. Maar we moeten nuanceren: sommigen kiezen voor een "carpe diem" mentaliteit, anderen daarentegen voor engagement in jeugdbeweging en jeugdhuis en het begeleiden van andersvaliden of ouderen.

W ▶ Maar in je agenda staat bovenaan en als tegenwicht je functie als secretaris van de V.VAK (Vereniging voor Aalsters Kultuurschoon).

L ▶ De zorg voor ons erfgoed heeft me altijd geboeid. En ik voel me bijzonder goed in een vereniging waarmee ik die zorg voor de herwaardering en de restauratie van ons erfgoed kan delen. De V.VAK geeft ook een mooi tijdschrift met de stand van zaken uit en lauwert jaarlijks ook de authentieke restauratie van een gebouw, en dat mag ook een gewoon huis zijn, op voorwaarde dat de oorspronkelijke staat wordt gerespecteerd. Dat de Aalstenaar de gevels en de interieurs van de apothekers Breckpot aan het Esplanadeplein en Renneboog in de Nieuwstraat kent hoeft geen betoog. Maar er is meer. Want wie niet vergeet naar boven te kijken, ontdekt ook bij ons pareltjes.

L ▶ Ten slotte wil ik herinneren aan de vergeten Triphon De Smet, gedurende 25 jaar stadsarchitect en in de Sint-Annawijk verantwoordelijk voor de bouw van vijfhonderd arbeiderswoningen en de kloosters van de Arme Klaren op Sint-Annalaan en van de Franciscanessen op het Volksplein.

W ▶ Van harte bedankt, Luc, voor dit openhartig gesprek. We zouden nog uren kunnen doorgaan, maar het criterium wacht, helaas zonder Wout Van Aert.

Brieven aan Daens

Mocht Daens vandaag terugkomen) , dan ...

Hoe zou het zijn mocht “Paster Donsj” nu terugkeren naar Aalst. Hij zou geconfronteerd worden met een levendige Vlaamse stad, die totaal veranderde in amper een eeuw tijd en waar de oude textielfabrieken en arbeidersbeluiken vervangen werden door woningen, appartementen en parkings en waar er nog slechts één grote internationaal actieve fabriek overblijft, gelegen op zijn zo geliefde eiland Chipka.

Maar hij zou ongetwijfeld grote ogen optrekken bij het zien van de vele tekenen van welvaart, die de eens zo arme arbeiders nu in grote mate kunnen genieten, zoals de eigen woning, de radio en televisie, de eigen wagen, de computer, enz. Er is de sociale zekerheid, die vrijwel gratis ziekenzorg, werkloosheidsvergoedingen, kinderbijslag, ouderdomspensioen, vakantiegeld, enz. aanbiedt.

Maar Daens zou vlug merken dat die uiterlijke welvaartsvormen vaak ook vele miserie verbergen. De armoede steeg nog nooit zo veel als de jongste jaren; het aantal echtscheidingen overtreft weldra het aantal huwelijken, grote gezinnen zijn om allerlei redenen de grote uitzondering geworden.

Daens zou dan ook met de wilskracht en de sterkte, die hem eigen was, opnieuw het voortouw nemen om al diegenen te helpen, die het minder goed hebben in deze maatschappij, die om welke reden dan ook uit de boot vallen, die gediscrimineerd worden omwille van afkomst, vermogen of ras.

Hij zou ongetwijfeld opnieuw op de barricades staan om het lot te verbeteren van armen, verdrukten, zieken en daklozen. En opnieuw zou hij succes kennen in zijn strijd, zij het ditmaal zonder tegenwerking van een Franstalige bourgeoisie of de leiding van een conservatieve katholieke kerk of de rijke industriëlen.

- Luc Van der Helst,
lid Algemene Vergadering
Priester Daensfonds -

DE SLEUTEL VAN DE SCHOONHEID IS DE VERWONDERING

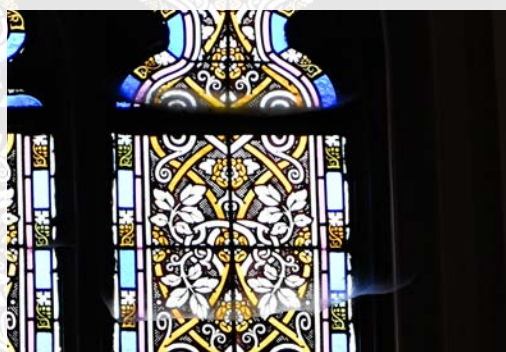
*Op zondag 18 december heeft in de kapel van het voormalige Karmelietessenklooster in Aalst de voorstelling plaats van **De sleutel van de schoonheid is de verwondering.***

De sleutel van de schoonheid is de verwondering

gaat over het kind dat we waren, de weemoed om wat voorbij is, geluk en blijdschap, vreugde en verwondering, Kerst en nieuwjaar, het licht in het hart van de mens en de schoonheid die schuilt in eenvoud.

Wouter De Bruyne, Paul De Clercq, Magali De Vlaeminck, Niels De Windt, Karel Lemaître, Monick Sterckx, Willy Van Boxstael, Denise Van de Velde, Kristiaan Van Ingelgem, Gracienne Van Nieuwenborgh en Elia Vermeulen lezen op dit poëzie- en kunstevent gedichten van dichters uit Vlaanderen en Nederland. Mieke Jacob (dwarsfluit) en Wim Blonrock (dwarsfluit) voeren ons terug naar onze kindertijd en begeleiden ons naar Kerstmis, het vocaal ensemble 'Ad Rosam' onder leiding van Pieter Stevens zingt kerkliederen uit Oost en West, Pascal Podevyn (gitaar) brengt improvisaties op de verwondering en Thomas Van Geem (trompet) speelt een lied over vreugde en verbondenheid. Jean-Paul van der Poorten zorgt voor de presentatie.

Op de voorstelling wordt hulde gebracht aan Octave Landuyt ter gelegenheid van zijn 100ste verjaardag. Met het album Tekens van vriendschap brengen Jos Bolle, André Bruylandt, Hans Droesbeke, Ronald Ergo, Lydia Liekens, Hubert Minnebo, Erwin Oosterbosch, Achiël Pauwels, André Roelant en Guy Van Assche hem een groet van vriendschap en waardering met prenten geïnspireerd op het thema van de verwondering. De werken uit het album worden tot 14 januari 2023 tentoongesteld in de kapel van het Karmelietessenklooster. Openingsuren: woensdag en vrijdag: 14 tot 17 uur; zondag: 10 tot 12 en 14 tot 17 uur. Belangstellenden melden zich aan in het Emmaüshuis naast de kapel.

Er wordt ook een kunstmap voorgesteld met gedichten van Wouter De Bruyne (Kerstmis), Jan D'Haese (Blijheid), Eveline Henderickx (Na eindejaar), Marcel Pira (Nachtmuziek), Piet Thomas (Keer tot de stilte in), Firmin van der Poorten (De herders) en Jean-Paul van der Poorten (Kijkend naar de hemel) en een zeefdruk van André Berner (Ingetogen) en Hans Droesbeke (Tekens en symbolen). Een exemplaar kan worden gereserveerd door storting vóór 30 november 2022 van € 40 op rekeningnummer De verwondering BE06 7370 6287 3322 met vermelding Kunstmap. De kunstmap dient te worden afgehaald vóór de aanvang van de voorstelling (tussen 14.15 uur en 14.45 uur) en wordt niet met de post toegezonden.

De receptie heeft plaats in de koorzaal van het Klooster.

De toegang tot de voorstelling en tot de tentoonstelling is gratis. Iedereen is van harte welkom.

DE SLEUTEL VAN DE SCHOONHEID IS DE VERWONDERING

Kapel Karmelietessenklooster Aalst
(Emmaüs, Louis D'Haeseleerstraat 17 Aalst)

Zondag 18 december 2022 om 15 uur.
Deuren om 14 uur.

Tentoonstelling
van 18 december 2022 tot 14 januari 2023.

AGENDA

DAENS MUSICAL - STUDIO 100

Puurs, zaterdag 17 september 2022

Derde keer goede keer, met meer dan 2 jaar vertraging kunnen we eindelijk ten volle genieten van de opvoering in het pop-uptheater van studio 100 in Puurs. De deelnemers worden persoonlijk geïnformeerd.

INHULDIGING ERFGOEDBORD HAALERT

Haaltert, zondag 18 september 2022

11 uur 45 inhuldiging erfgoedbord dorpsplein Haaltert

HERDENKING AAN HET GRAF VAN ADOLF EN PIETER DAENS

Aalst, zaterdag 1 november 2022

Om 10 u. bijeenkomst aan de ingang van de stedelijke begraafplaats,
Leo de Bethunelaan, Aalst

10DE PRIESTER DAENS VREDESLOOP

Aalst, zondag 13 november 2022

DE SLEUTEL VAN DE SCHOONHEID IS DE VERWONDERING

Aalst, zondag 18 december 2022

Kapel Karmelietessenklooster om 15 uur
Emmaüs, Louis D'Haeseleerstraat 17